

En advarsel fra Østrig

»Lad os ikke hengive os til illusioner. Europa vil blive slagmarken for det store og afgørende opgør mellem islams orden og islams fjender. 40% af befolkningen i de arabiske lande er under 14 år. Og 15 millioner muslimer lever allerede i den Europæiske Union i dag, og aldringen af Europa er tydelig. Den muslimske trussel blev overvundet i Castilien, Sydfrankrig og sluttelig foran Wien. Men i dag er grænsen mellem Europa og den islamiske verden fuld af huller, og truslen mod Europa er indlysende. (...) Da die Welt aber nicht so will, wie es der Islam für sie vorgesehen hat, müssen nach islamischer Lehre leider all diejenigen ausgerottet werden, die der Einladung, sich islamisieren zu lassen, nicht nachkommen wollen.« *Cit. af kriminalretsdommer ved domstolen i Eisenstadt Alfred Ellinger.*

Er væbnet oprør den eneste redning?

Stadig flere grækere spørger nu sig selv, om et væbnet oprør mod det repræsentative demokrati er den sidste chance for at undgå, at det græske folk bliver slaver for storfinansens. Den græske regering og det græske parlament har samvittighedsløst godkendt tvangsforanstaltninger, der vil forvandle alle grækere til fortvivlede tvangsarbejdere, som vil blive stadig fattigere, uanset hvor meget de arbejder. Foreløbigt er det jo forståeligt, at mange grækere nægter at betale de bestandigt højere skatter, der alene går til at afbetale lån, som de almindelige grækere aldrig har optaget eller fået nogen gavn af. Men denne uafklarede situation kan ikke blive ved, og en dag vil spørgsmålet uundgåeligt blive stillet, vil de slå deres forrykte politikere til jorden og vælge friheden, eller vil de bøje hovederne og blive slaver under EU og storfinansens. Grækerne kommer til at svare på dette spørgsmål i den nærmeste fremtid, men det synes også som om, at de andre europæiske folkeslag senere vil blive stillet over for det samme spørgsmål, for sådan som udviklingen er, så vokser fattigdommen blandt almindelige mennesker i hele Europa samtidigt med, at de pålægges bestandigt større byrder på grund af politikernes og erhvervsfolkernes vanvittige projekter. Og også i dette Europa vil spørgsmålet blive stillet, hvor meget skal vi egentlig finde os i fra det repræsentative demokratis side? Skal vi acceptere det repræsentative demokrati, skønt det nu beviseligt skaber fattigdom overalt i et stadigt hastigere tempo? Er det virkelig så vigtigt at have hele parlamenter af pampere, at vi vil ofre vore egne livsmuligheder af hensyn til disse parlamenter? Ja, også i Vest- og Nordeuropa kommer vi til at overveje disse ting, efterhånden som fattigdommen breder sig, og det bliver klart, at demokratiet ikke mere kan levere det eneste, der kan legitimere et økonomisk betonet samfundssystem, velfærd for hele folket.

Sidste nyt

Politikernes forræderi

Under dække af den økonomiske krise har de vigtigste EU-lande nu taget et afgørende skridt hen imod Europas Forenede Stater.

Efter den nye aftale mellem EUs euro-lande bliver det klart, at politikerne har forrådt de europæiske folkeslag. EU er ikke bare et økonomisk samarbejde, som politikerne igen og igen har forsikret de europæiske vælgere om i forbindelse med folkeafstemninger, nej, EU-unionen har lige fra begyndelsen af været tænkt som et forsøg på at etablere Europas Forenede Stater. Og med den lige indgåede aftale om finanspolitikken mellem unionens euro-lande er dette blevet åbenlyst for enhver, idet der nu er indgået nogle aftaler om staternes finanspolitik, som i praksis opretter en regering for eurolandene, og denne økonomiske regering opfatter sig mærkeligt nok også som en regering for de EU-lande, der står uden for euroen. Efter dette kan hverken eurolandene eller andre EU-lande længere føre en selvstændig finanspolitik, og dermed falder Danmarks aftaler med EU-unionen også bort. Det danske folks tilslutning til EU-unionen er givet under den bestemte forudsætning, at nationalstaterne fortsat skulle bestå som suveræne stater, og politikerne kan ikke pludseligt gennem en ny økonomisk politik fjerne denne forudsætning. EU-kommissionen i Bruxelles forsøger at tilrane sig magten over alle de europæiske stater, og staternes samvittighedsløse politikere hjælper den, og som eneste undskyldning for dette beskidte forræderi peger man bare på den økonomiske krise. Men ingen økonomiske problemer kan legitimere undertrykkelsen af nationalstaternes frihed og uafhængighed, og de europæiske folkeslag må modsætte sig politikernes planer om Europas Forenede Stater. Først forsøger man at få magten over europæernes penge og derefter over deres liv.

Hør Radio Holger !

Radio Holger Internet kan høres som "streaming" eller download på Radio Holger Internet-siden www.radioholger.dk, og der sendes i det velkendte og praktiske lydformat "mp3". Radio Holger Internet giver de danske indvandrermønstre en stemme på Internettet.

Om euroen

Pressemeddelelse fra DF den 27. oktober: - Endnu engang vælger EU-landene at trække pinen ud uden at gøre det rigtige - nemlig at lempe de sydeuropæiske lande ud af euroens jerngreb, siger Dansk Folkepartis europaparlamentariker (MP), Morten Messerschmidt i en kommentar til den aftale om en ny hjælpepakke til euroen, der faldt på plads torsdag morgen. - EUs ledere har ikke forstået euroens grundlæggende problem. Det er ikke den sydeuropæiske gæld, der er problemet. Gælden er derimod et symptom på problemet. Det grundlæggende problem er, at lande med vidt forskellige økonomiske forudsætninger og dermed intern konkurrenceforskydning er bundet op på den samme valutakurs, understreger Morten Messerschmidt. - Reelt kan euroen kun overleve i to scenarier - enten skal alle lande indrette deres økonomiske politik efter tyske forhold eller også må de sydeuropæiske lande forlade euroen. Det første forhold vil borgerne i de sydeuropæiske lande tydeligvis ikke acceptere, hvad oprøret i Athens gader har vist, og det andet scenarium nægter magthaverne i Bruxelles at forholde sig til. Derfor er euroen også dømt til at slå fejl, siger Morten Messerschmidt. - Grækenland burde devaluere sin valuta, men kan ikke pga. euroen, tilføjer Morten Messerschmidt.

Redaktionel kommentar - At slå en statsminister ihjel

ved Kaj Vilhelmsen

Det viser sig nu, at det nok var med god grund, at den berygtede svenske socialdemokratiske statsminister Olaf Palme blev skudt; han var simpelthen blevet for farlig for Sverige. Denne landsforræderiske statsminister ville således indlede et samarbejde med den russiske efterretningstjeneste KGB. Medierne skriver den 14. oktober: »I et hidtil uset åbenmundet interview i det svenske tidsskrift FOKUS giver den fhv. efterretningsmand Olle Frånstedt en række sensationelle oplysninger og vurderinger fra sig. Frånstedt havde som mange andre i Säpo stor mistillid til den socialdemokratiske statsminister Olof Palme. Om Palme siger Frånstedt: "Jeg havde mistillid til ham, fordi han forsøgte at få os til at afbryde samarbejdet med CIA og indlede et samarbejde med KGB. En statschef som siger noget sådant er fanget i russernes garn eller bevæger sig i det mindste inden for deres interessesfære. Det tyder på, at han havde til hensigt at ændre den svenske forsvarspolitik, som slog fast at truslen mod Sverige kom fra Øst - hvilket styrede vort arbejde.«

Mon ikke man så kan formode, at nogle behjertede svenskere har befriet Sverige for Olaf Palme. Hvem der skød statsministeren er måske ikke så afgørende, for attentatet har krævet både organisation og en viden, man kun får inde fra systemet selv. Hvem vidste f.eks., hvor statsministeren var den aften, og hvem vidste, at hans sædvanlige livvagter var inddraget. Og at det formodentligt er systemet selv, der på en eller anden måde var indblandet, det kan jo også forklare, at mordet aldrig blev opklaret trods en enorm politiindsats. Og det kan virkelig være både nødvendigt og moralsk rigtigt, at de landsforræderiske politikere slås ihjel for at frelse folket og landet. Desuden er det en gavnlig påmindelse til andre politikere, der tænker i landsforræderiske baner, når de bliver opmærksomme på, at de ikke sidder højere end at folkets hævn kan ramme dem. Den amerikanske præsident Abraham Lincoln havde f.eks. gennemført en blodig undertrykkelse af de amerikanske sydstater, men han fik heller ikke lov til

Den socialdemokratiske statsminister Olaf Palme var en meget upopulær politiker i de herskende svenske kredse på grund af hans tilnærmelse til det kommunistiske Sovjetunionen, som truede med at forvandle Sverige til en kommunistisk forpost i Norden. Olaf Palme blev skudt.

at leve ret længe efter sejren over Syden, for en modig attentatmand ved navn John Wilkes Booth hævnedes Sydstaterne ved at skyde præsidenten ned i hans loge i Fords Teater, hvorefter attentatmanden sprang op på scenen, skød yderligere et par skud og råbte: "Sådan dør tyrannerne!" Og han råbte det naturligtvis på latin, *Sic semper tyrannis*, så det hele kunne få den rette klassiske opsætning. Det samme skulle Brutus jo også have råbt, da han kastede sig over Cæsar med sin daggert. Ak, ja, retfærdigheden kan lejlighedsvis være både smuk og poetisk, men den latinkyndige kan nok se problemet med oversættelsen, da der jo ikke egentlig er baggrund for oversættelsen "dør" (semper: altid), men traditionelt er det noget, som man underforstår, da handlingen jo tydeligt nok viser, hvad der er tale om.

Men i øvrigt er den vestlige verdens holdning til mord på ledende politikere grænseløs hyklerisk. Dette blev ikke mindst afsløret i forbindelse med indspilningen af filmen om attentatet på Hitler i 1944. I den tyske offentlige diskussion om filmen blev attentatmanden Grev von Stauffenberg ophøjet til en engel og et redskab for retfærdigheden, og hans attentat på sin egen statsleder blev i diskussionen nærmest til en etisk forpligtelse, og alle var tilfredse, lige indtil en oberst i

Forbundsværnet tillod sig et lille tankeeksperiment. Hvad nu hvis en af nutidens høje officerer anså kansler Angelika Merkels EU-politik for en trussel mod Tysklands nationale suverænitet, er det så også en etisk forpligtelse for denne officer at dræbe kansler Merkel. Og tankeeksperimentet vakte stor vrede i den offentlige debat, for lige pludselig gik det op for folk, hvor inkonsekvent og hyklerisk deres egen holdning er, for det blev jo hurtigt klart, at deres holdning til politiker-mord udelukkende er et spørgsmål om partier og anti-partier og aldeles ikke er et resultat af nogen højere etisk stillingtagen. Jamen, hvorfor så ikke bare erkende, at politiker-mord kan være acceptabelt i visse vanskelige situationer, hvor man anser det for helt nødvendigt for landets og folkets skyld.

Den store begejstring i anledning af Gaddafis død viser jo netop også, hvor hyklerisk offentligheden i Vesten er. Man tager skam afstand fra enhver voldshandling mod politikere og kalder det terrorisme, hvis det da er angreb på politikere, som lige nu har magten i Vesten, men man nærmest fejrer det i Vestens medier, når Gaddafi bliver slået ihjel af personer, der er mindst lige så store slyngler som Gaddafi og hans følgesvende. Men morderne kaldes for gode demokrater, skønt det eneste man ved om disse mennesker er det faktum, at de ville vælte Gaddafis styre og slå ham ihjel. Og den nye danske udenrigsminister Søvndal har ligefrem den 20. oktober udsendt en lykønskning til det libyske folk i anledning af Gaddafis død, og nu er det jo så spændende om udenrigsministeren også vil udsende en lykønskning næste gang en upopulær politiker bliver skudt, f.eks. en af de europæiske EU-politikere, og hvis han gør, så er udenrigsministeren sandelig respekt værd, men gør han ikke, så er han kun foragt værd, for så er han bare en hykler. Enten anerkender man folkets ret til at slå politikerne ihjel, hvis de er til skade for nationen og folket, eller også gør man ikke. Hvis man derimod tilføjer, når det lige passer mig, så er man en hykler.

Den muhamedanske terrorisme arbejder både med ordet og med bomber. Dræb de vantro, hedder det i Koranen, og disse ord fra islam forvandler sig meget hurtigt til bomber, der sprænger sagesløse mennesker i blodige stumper. Når imamen ved fredagsbønnen læser op fra Koranen, så forbereder han i realiteten fremtidens bombeterror, for blandt tilhørerne er de potentielle bombemænd, der er parate til at gøre Koranens ord til virkelighed.

Den nye regering

Helle Thorning-Schmidt har nu dannet en ny regering, og denne regerings medlemmer er en udvalgt samling af pampere og slyngler, der svigter alle de vælgere, der har stemt på dem. Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti har lovet vælgerne en lang række konkrete ting, men allerede nu viser det sig så, at intet løfte bliver holdt. Ikke eet løfte bliver holdt, end ikke løfterne om bevarelsen af efterlønnen og ophævelsen af de såkaldte fattigdomsydelser, som de røde vælgere satsede så meget på. Ingen anden regering har så hurtigt sparket til sine egne vælgere, når de først kom op på ministerbænkene, som denne nye røde regering. Ganske vist undskylder regeringen sine løftebrud med manglen på penge, men det kan man jo altid gøre, og resultatet af den slags undskyldninger er, at man som regering kan forholde sig aldeles passiv på den positive side og bare nøjes med at udskrive nye skatter og afgifter. Og det ser virkelig ud til, at det netop er denne vej, som den nye regering vil gå. Regeringen er blevet dannet af svindlere og bedragere, der på kynisk vis ignorerer alt, hvad de sagde, før de dannede regering. Nu drejer det sig bare om at være i regering og udskrive stadig nye skatter og afgifter, og så kan vælgerne gå ad helvede til.

Og den nye røde regering optræder direkte asocialt over for sine egne vælgere; de socialt udsatte, der jo lever usundt, ryger eller drikker mere, end den nye regering mener, at de må, skal nu finansiere skattelettelser til de rigeste, når topskatten skal sænkes. Det må være mærkeligt at være en rød vælger i denne tid! Det siges af visse socialdemokrater, at statsminister Helle Thorning vil opdrage danskerne til at vise samfundssind, men måske skulle statsministeren i denne anledning begynde med at kaste et blik på den oldgræske filosofi, der formulerede sætningen: "Kend dig selv!" For hvordan er det egentligt med Helle Thornings eget samfundssind? Her står det vist ikke for godt til. Hvis man er skattetænder og gør alt for at indrette sit liv på en sådan måde, at man slipper billigst muligt i skat, og det gør Helle Thorning jo som bekendt, så er man vist ikke den rigtige til at opfordre andre til at vise samfundssind.

Og statsministeren Helle Thorning opfordrer også til et samarbejde mellem alle danskere, så den økonomiske krise kan bekæmpes, men hvordan kan hun forvente det, når regeringen svigter sine egne løfter? Hvem vil samarbejde med en flok svindlere? Nej, denne regering skal der ikke samarbejdes med, den skal bringes til fald hurtigst muligt, ikke bare for vælgernes skyld, men også for Danmarks skyld. For det er et rædselsfuldt

hold, som Helle Thorning nu har udnævnt til ministre, der skal regere Danmark. Nogle dumme og pjattede skoletøser uden den ringeste administrative erfaring, en homo-aktivist og en perker. Den største forbløffelse vakte således udnævnelsen af den nye kirkeminister, for der var utroligt nok tale om en inder fra en hindu-familie. Manu Sarren er født i Indien, og han kom til Danmark sammen med sin familie, der valgte at belaste Danmark med deres tilstedeværelse. Denne fremmede hedning, Manu Sarren, vil da også straks tage skridt til at ødelægge kirken, idet han vil adskille stat og kirke, og han vil påtvinge kirken homo-vielser, og hvad kunne man også forvente af en hedning. Det bliver nu kirkens opgave at holde den nye kirkeminister helt uden for enhver indflydelse på kirken.

Også Dansk Folkepartis kirkeordfører, Christian Langballe er forbavset over udnævnelsen af Manu Sareen til kirkeminister. - For det første er der det forhold, at han har været lige ved at melde sig ud af folkekirken på grund af den kirkelige modstand mod vielser af homoseksuelle. Han tror åbenbart, at det er rent internt kirkeligt anliggende. Nu er det jo faktisk Folketinget, der lovgiver på Folkekirkens område. Med andre ord ved han ikke, hvad han taler om, siger Christian Langballe. - Det andet forhold er, at han i forbindelse med valget har oplyst, at han vil skille stat og kirke ad og give alle religioner ligeret. Det er jo i lodret strid med Grundloven og vil kræve en grundlovsændring. Mener kirkeministeren, hvad han siger, må han jo hurtigst muligt fremsætte et forslag om, at grundloven skal ændres, siger Christian Langballe, der nu lover Manu Sareen maksimal modstand i Folketinget, hvis han vælger at sætte sin egen dagsorden i embedet. - Vi vil i DF kæmpe med næb og klør for den folkekirkedordning, vi har, som er verdens bedste. Vi vil også kæmpe for vores fornemme og gamle Grundlov, slutter Christian Langballe.

Men medierne er naturligvis begejstrede for den nye asiatiske hindu-kirkeminister, og de skriver og taler vidt og bredt om det helt vidunderlige i, at man nu har fået den første nydanske minister. Hjemmesiden DanskernesParti.dk kommenterer dette: »Nydansk« er et moderne begreb, som får det til at løbe koldt ned af ryggen på enhver dybfølt dansker. Det minder en om den udskiftningspolitik, som er en politisk realitet uanset, hvilken farve regeringskonstellationen har. Ikke desto mindre er det et sigende begreb, som perfekt betegner, hvad politikernes mening er med den etnisk fremmede indvandring: Danskerne skal skiftes ud med udlændingene, som skal være de »nye danskere.« Uanset hvad man mener om folkekirken, så er det særligt påfaldende, at Manu Sareen

Den lille ynkelige statsminister Helle Thorning-Schmidt bliver naturligvis modtaget med store æresbevisninger i det kosmopolitiske Bruxelles, for hun kryber på den almindeligt anerkendte måde for udlændingene. Medierne skriver: »Det er fremragende, at den nye regering i Danmark vil opgive planerne om at skabe en fast grænsekontrol, siger EU-Kommissionens formand Jose Manuel Barroso i forbindelse med et møde med statsminister Helle Thorning-Schmidt (S). - Det var det, vi forventede af et åbent land som Danmark, siger Barroso. Han gør det klart, at Danmarks tidligere planer om at indføre en fast toldkontrol ved grænsen til Tyskland har vakt stor bekymring i EU-Kommissionen. - Den tidligere borgerlige regerings planer om at genoprette grænsekontrollen er taget af bordet, gjorde Helle Thorning-Schmidt klart.« Ja, spytstikkere er altid velkomne og populære blandt det kosmopolitiske ros i Bruxelles, og i den henseende gør Helle Thorning det godt. Hun kryber på maven for de store »statsmænd« i Bruxelles, og hun er parat til at gøre alt, hvad de forlanger. Med andre ord, statsministeren prostituerer sig og trækker på gaderne i Bruxelles.

får nøglen til netop dette ministerium. For mange står kirken som et symbol på noget typisk dansk, hvilket den nye regering uden tvivl er bevidst om. At man netop planter sin »nydansker« der, er altså et vink med en vognstang om, hvordan man ser på danskheden. Det er, i bedste radikale ånd, et frontaltangreb mod det man opfatter som værende danske værdier. Det er et opgør med nationalismen og en invitation til internationalismen, fastslår DanskernesParti.dk«

Ole Sohn, der er nyudnævnt vækst- og erhvervsminister, modtog som formand for Danmarks Kommunistiske Parti (DKP) meget store summer i sorte kontanter i støtte fra moderpartiet i Moskva. Det fortæller den russiske embedsmand og generalløjtnant Anatolij Smirnov, som udtaler sig eksklusivt til Ekstra Bladet. Ole Sohn beklagede sidste år sin totalitære fortid, men han nægter fortsat at have modtaget sorte kontanter fra partikammeraterne i Moskva. Den forklaring afviser Anatolij Smirnov dog. - Det er et faktum, at Ole Sohn personligt modtog penge fra Sovjet. Det, at han benægter det faktum, fortæller os, at han ikke er værdig til at være minister, mener den højtplacerede russiske embedsmand. Og denne russer har jo ret, det kan ikke benægtes. Men hele regeringen er jo upålidelig. Den nye regering vil blive til ubodelig skade for det danske folk, hvis den får lov til at overleve i længere tid, men det er nu heller ikke særligt sandsynligt, for ud over vælgernes helt berettigede skuffelse, så er der også uro i regeringspartiernes bagland.

Frihedsrettigheder og muhamedanerne

Der er ingen tvivl om, at de traditionelle frihedsrettigheder ofte står i vejen for kampen mod den muhamedanske terror, ikke mindst i USA, hvor man har mange stolte frihedsrettigheder at hævde men også lever under en stadig trussel om muhamedansk terror. Man bør i denne forbindelse dog ikke glemme, at frihedsrettighederne er blevet til i et kristent USA på en tid, hvor der næsten muhamedanske indvandrere var, og der derfor heller ikke var noget grundlag for en muhamedansk terror mod USA. Men i vore dage er billedet som bekendt meget anderledes, og nu er frihedsrettighedernes håndhævelse blevet til et stort problem, simpelthen fordi man mærkeligt nok hævder, at frihedsrettighederne også skal gælde for muhamedanere, skønt de ikke er skrevet for muhamedanere.

Hvilke mærkværdige aspekter der også kan være i dette skriver Poul Vinther Jensen fra Den Danske Forening om: »Indvandrere til USA har i generationer skiftet deres oprindelige navne ud med nogle, der er mere amerikansk-klingende. Men er man muslim i dag i USA, skal man passe på med at gøre noget sådant. Det amerikanske nyhedsbureau AP har i flere måneder undersøgt, i hvilket omfang muslimer i New York er blevet mistænkeliggjort i kølvandet på terrorangrebene mod byen 11. september 2001. AP's undersøgelse viser, at New Yorks politi holder et vågent øje med alle personer, der skifter navn. Hvis man er muslim og får sig et nyt navn, der er mere amerikansk-klingende eller som lyder mere arabisk, bliver man genstand for en særligt tilbundsående undersøgelse. Samtidig bliver disse muslimer registreret i et hemmeligt arkiv, som New Yorks politi råder over, viser dokumenter, AP er kommet i besiddelse af. Muslimer i New York, der skifter navn, får deres baggrund endevendt. Politiet undersøger deres rejseaktiviteter, eventuelle straffeattester, arbejdstilladelser og immigrationspapirer. Derefter risikerer de pågældende at få besøg af politiet. Ifølge AP viser politiets overvågning af personer, der skifter navn, at kampen mod terror nu "kaster en skygge over noget, der traditionelt har været en del af Amerikas historie". Indvandrere fra hele verden har siden Amerikas fødsel antaget amerikansk-klingende navne efter at have slået sig med i landet. Det har ikke været muligt for AP at få en kommentar til sagen fra New Yorks politi. AP ville gerne vide, hvilken juridisk berettigelse politiet har til at mistænkeliggøre personer, der skifter navn. Desuden ønsker AP at få svar på, hvor mange terrorister, der er blevet afsløret i forbindelse med overvågningen af personer, der ændrer deres navn.« Det er af afgørende betydning for USAs sikkerhed, at

man overvåger alle de muhamedanere, der findes i USA, og det uanset hvad disse muhamedanere hedder. En mellemøstlig indvandrer skifter jo heller ikke livsopfattelse, bare fordi han ændrer sit navn fra Ali til Bob. Og selvfølgelig vil alle terrorister gerne gå for at være rigtige amerikanere med amerikanske navne, for så bliver det betydeligt nemmere for dem at operere i USA. Og de amerikanske myndigheder er nødt til at registrere muhamedanerne i USA, da det var muhamedanere i USA, der stod bag det katastrofale angreb mod USA i 2001, og myndighederne må især være opmærksomme på muhamedanere, der antager amerikanske navne, for det kunne jo være en indledende manøvre ved en terroraktion.

Men det principielle spørgsmål som sagen rejser, det er jo, skal muhamedanere i USA være beskyttet af de samme frihedsrettigheder som almindelige kristne amerikanere, samtidigt med at USA er involveret i en verdensomfattende krig mod den muhamedanske terror? Nyhedsbureauet AP svarer åbenbart ja på dette spørgsmål, da et ja nødvendigvis må være udgangspunktet for den kritik, som AP her har formuleret, men det er også et urimeligt svar. Krigen mod terror er alt for vigtig til at blive kompromitteret af hensyn til en etnisk og religiøs minoritet, hvis loyalitet over for USA man med rette kan tvivle på. I realiteten er en udvisning af samtlige fremmede muhamedanere i USA da også et helt nødvendigt skridt, hvis man vil opnå virkelig sikkerhed, og indtil det kan gennemføres, så er man nødt til at overvåge muhamedanerne i USA, også på måder der ikke korresponderer med hævdede amerikanske frihedsrettigheder.

Konventionernes tyranni

Jacob Mchangama fra den liberale tænketank Cepos skriver tirsdag den 18. oktober bl.a. følgende: »I det nye regeringsgrundlag lægges der vægt på, at "Danmark overholder sine internationale forpligtelser, og at de af Danmark ratificerede eller tiltrådte konventioner kortlægges, registreres og opdateres centralt, således at dansk opfølgning af påtagne forpligtelser kan dokumenteres og overvåges løbende". Nogen vil her nok tænke: det må da være ret enkelt at undersøge og ikke mindst overholde Danmarks internationale menneskerettighedsforpligtelser. Men Danmark har ratificeret en lang række menneskerettighedskonventioner, der indeholder en stribe af rettigheder, der ofte har karakter af vage eller utopiske programerklæringer, ligesom flere af rettighederne er indbyrdes modstridende. I modsætning til de klassiske frihedsrettigheder som findes i den franske menneskerettighedserklæring og inspirerede til grundlovens ditto, udgøres Danmarks menneskerettighedsforpligtelser i dag af et misk-

Fra Sverige

Mot nya utmaningar!

Det är dags för mig att gå vidare och för nya krafter att ta över i Nationell Idag. Att bygga upp tidningen från grunden, rekrytera och svetsa samman en redaktion, och samtidigt bygga upp en infrastruktur med logistik och administration, har varit oerhört givande och lärorikt, även om det stundtals inneburit svåra prövningar. Det bästa beviset på att arbetet varit framgångsrikt vore om redaktionen kunde stå på egna ben utan sin grundare. Det finns idag en bred samlad kompetens i tidningen och om Sanna Hill växer in i rollen som chefredaktör kan det betyda att jag kan gå vidare till nya uppgifter. Själv trivs jag bäst med att bygga och skapa nytt, inte att förvalta. Förhoppningsvis hittar jag snart nya utmaningar att sätta tänderna i. Först ska jag dock ta en semester, den första på flera år. Ett särskilt tack vill jag rikta till alla läsare och trogna prenumeranter, som varit med oss under tidningen utveckling, stöttat och hjälpt, och som är de som gjort utgivningen möjlig.

Sign. Vávra Suk

mask af rettigheder og erklæringer, der ofte blot maskerer en politisk dagsorden. (...) Tag eksempelvis FN's Kvindekongvention, hvis artikel 5 fastslår, at staterne "skal tage alle passende forholdsregler...for at ændre mænds og kvinders sociale og kulturelle adfærdsmønstre med henblik på at opnå afskaffelse af fordomme, sædvaner og al anden adfærd, som hviler på den opfattelse, at det ene køn er mere eller mindre værd end det andet, eller på fastlåste kønsroller". Her er ikke tale om at sikre lighed for loven, men derimod om en pligt for staten til at ændre mænd og kvinders holdninger og adfærd. Med andre ord social ingeniørkunst i form af totalitær feminisme forklædt som menneskerettigheder. (...) FN's racekongvention forpligter staterne til at forbyde organisationer, der "fremmer og tilskynder til racediskrimination" samt deltagelse deri. Efterlevelse af denne forpligtelse vil kræve forbud mod ekstreme nationalistiske foreninger, såvel som selve medlemskabet heraf. Det ville kræve en grundlovsændring men alligevel har FN's racekomité gentagne gange kritiseret Danmark for ikke at imødekomme denne forpligtelse. Racekomiteen har også kritiseret Danmark for ikke at tiltale flere personer for overtrædelse af racismeparagraffen (herunder Jyllands-Posten for publicering af Muhammed-tegningerne), samt opfordret til at Danmark nedsætter et "multikulturelt" organ, der skal føre tilsyn med anklagemyndighedens beslutninger om at droppe tiltale i sager efter racismeparagraffen.

Euroen upopulær i Tyskland

Et flertal af tyskerne ville vælge deres gamle valuta D-marken, hvis de fik lov af politikerne, viser en meningsmåling, der er offentliggjort onsdag. Ifølge undersøgelsen ønsker 54 procent af tyskerne D-marken tilbage. I det tidligere Øst-tyskland ønsker to tredjedele D-marken tilbage. Ved en lignende meningsmåling, der blev gennemført sidste år, var det kun et lille flertal på 51 procent, der ønskede D-marken tilbage, hvilket tyder på at stadigt flere tyskere er utilfredse med euroen, som i øjeblikket er under pres i lyset af den omfattende gældskrise i Europa.

Folkelig modstand i Grækenland

I Grækenland vokser modstanden mod den græske regering og regeringens afsindige formynder, EU-unionen, og stadig flere grækere nægter lige ud at betale skat med den motivering, at når deres skat udelukkende går til at tilbagebetale lån, som de ikke selv har optaget eller nyt godt af, så vil de naturligvis ikke betale. Grækenland nærmer sig mere og mere den situation, hvor folket vælter et forrykt demokrati, der kun interesserer sig for bankernes velfærd og udplyndrer folket for at redde bankerne. EU og den internationale valutafond har ganske vist endnu en såkaldt redningspakke parat til grækerne, men som mange grækere nu endeligt indser, så vil denne pakke bare yderligere slavebinde det græske folk. Det græske folk kan komme til at være slaver for den internationale finans i årtier fremover, hvis man accepterer systemets vanvid. Stadig flere grækere ønsker da også et opgør med systemet frem for accept af en ny såkaldt redningspakke.

Et uberettiget forbud i Rusland

Et udmærket eksempel på, at man komme galt af sted, hvis man udtaler sig om bøger, man ikke har læst, omtales af de internationale medier. Her findes en notits af følgende indhold: »En højtstående person i den russisk-ortodokse kirke kræver, at de russiske gymnasieelever forbydes at læse forfattere som Vladimir Nabokov. Det sker efter beskyldninger om, at de litterære værker skulle tilskynde til pædofile overgreb. Det skriver the Associated Press. Beskyldningerne blev udfoldet sidste uge både i et radioprogram og senere i et interview med det russiske nyhedsbureau Interfax. Udfaldet mod romanerne ses af kritikere i Rusland som kirkens seneste forsøg på at propagandere for religiøse normer i landet, hvor religionen tidligere var ugleset. Nabokov skrev romanen 'Lolita' - om den midaldrende intellektuelle mand, der beskriver sit forhold til sin 12-årige steddatter - i 1955 efter at have forladt Rusland. I 1967 blev den oversat til russisk, men

blev stemplet som pornografi.« I romanen Lolita forekommer der ganske vist blød pornografi, meget blød, men at denne roman skulle tilskynde til pædofile overgreb, det kan kun hævdes af personer, der ikke har læst romanen, for intet er mere fejlagtigt. Hele romanen er jo netop en beskrivelse af, hvor pinagtigt det er for den midaldrende intellektuelle mand at være forelsket i den 12-årige steddatter, hvilke utålelige forhold det skaber for ham, og hvor mange ydmygelser han udsættes for i denne anledning, og hvordan han må ofre alt for at udleve sine pædofile tilbøjeligheder. Romanen må således snarere opfattes som en alvorlig advarsel mod pædofili end en opfordring til samme. Og hvis man har til hensigt at forbyde bøger, så vil det nok være en fordel, at man begynder med at læse dem.

Republikanere vil lukke grænsen

Den nye regering vil afskaffe den smule grænsebevogtning, der er tilbage ved den dansk-tyske grænse, og det er sandelig ikke meget. Men regeringen kunne lære noget af de amerikanske republikanere, der nu har fået nok af den illegale indvandring til USA og foreslår en ganske anderledes grænsebevogtning end det enlige rustne skilt, der er Danmarks hele grænsebevogtning mod syd. Tea Partys fortaler Michele Bachmann forlanger grænsen lukket for de illegale indvandrede. »Jeg vil sætte en præcis dato for, hvornår jeg vil have opført et dobbelt hegn med en neutral zone imellem dem«, siger Michelle Bachmann, der er medlem af Repræsentanternes Hus i Washington. »Indvandringen koster hver eneste amerikansk familie 1.000 dollar om året. Vi udplyndrer familier, der ikke har råd til det. Jeg vil bygge det hegn, og jeg vil gennemtvunge engelsk som det officielle sprog i USA.« Michelle Bachmann er en af de mulige modkandidater til Obama ved næste præsidentvalg, og hvis vi dog blot havde politikere af denne slags i Danmark, så så det hele betydeligt lysere ud. Dobbelt elektriske hegn og hunde mellem hegnene, det kunne stoppe den illegale indvandring, men de nuværende latterlige baglandspatroljer har absolut ingen praktisk betydning, da de kun pågriber et par promille af grænseoverløberne, mens alle de andre illegale bare kører over grænsen uden overhovedet at stå ud af deres biler eller at sagtne farten. Grænsen er fuldstændig åben, og de værste kriminelle fra Østeuropa og den tredje verden strømmer over. Er der noget at sige til, at danskerne bliver overfaldet og bestjålet, det er jo ikke andet end hvad man kunne vente under disse omstændigheder.

Ministerbesøg i USA

Den 20. oktober kunne man se en meget morsom notits i dagspressen. Medierne skrev: »Han er i

fornemt selskab, europaminister Nicolai Wammen, når han torsdag taler om EU på det prestigefyldte Harvard University. Wammen gæsteforlæser på Harvard ved sit besøg i New York og Boston sammen med kronprins Frederik og hustruen Mary. I sin forelæsning vil Wammen nævne Danmarks udfordring ved at være EU-formandskab i et halvt år fra nytår, mens EU og verden står over for store økonomiske udfordringer. Der er brug for reformer, mener han. - Jeg ser forelæsningen på Harvard som en spændende mulighed for at fortælle om det danske EU-formandskab på et universitet, der jo er kendt som magtens rugekasse i USA, siger Nicolai Wammen.« Det morsomme i denne notits fremkommer jo ved, at man tænker tilbage til august måned, hvor den samme Nicolai Wammen flygtede skrækslagen fra borgmesterembedet i Århus til Folketinget, efter at han som borgmester havde oparbejdet en gæld på 7-800 millioner kroner. Denne politiker *in spe*, Nicolai Wammen, der ikke kan styre Århus, uden at det hele ender i en håbløs gæld, han holder altså forelæsning om økonomiske reformer for folk i det store land, der er flere tusind gange større end Århus. Det er da så grotesk, at det er morsomt.

Terrortrussel mod OL i England

Ifølge det britiske dagblad Sunday Telegraph er mindst 200 potentielle terrorister i færd med at planlægge selvmordsattentater, der skal rettes mod De Olympiske Lege i London i sommeren 2012. Det er de fra mange spionromaner kendte britiske efterretningstjenester M 15 og M 16, der kommer med disse dystre forudsigelser. Oplysningerne er taget fra en tophemmelig rapport om den fortsatte trussel fra terrornetværket al-Qaeda. M15 og M16 skønner ifølge Sunday Telegraph, at over 200 personer, - alle "hjemmedyrkede" terrorister og bosat i Storbritannien nu forbereder at slå til mod De Olympiske Lege i London næste år. Det britiske politi erkender, at ordentligt organiserede terrorgrupper er umulige at stoppe. Ifølge politiet tilpasser disse organisationer sig politiets skridt. Og efterretningskilden hævder, at selvmordsbombere kun kan stoppes, hvis de opdages ved et tilfælde. Selvmordsbombere ved hvilke tegn politiet kigger efter, så de beder ikke bønner i moskeen umiddelbart inden et angreb. En efterretningsofficer siger også følgende i denne forbindelse: "Der er ikke noget med at bære store overfrakker om sommeren, og de er blevet mere sikkerhedsbevidste. For hvert antiterror-skridt vi udvikler, skaber de nye skridt". Dette bekræfter jo blot endnu engang, hvor farlig den muhamedanske indvandring er, men da regeringerne ikke vil høre og sende muhamedanerne tilbage, hvor de kommer fra, så må borgerne føle.

Flygtningebegrebet er nu fra et "humanitært" begreb blevet helt forvandlet til et redskab, der hæmningsløst anvendes af de fremmede fra den tredje verden til at kolonisere Danmark. Oprindeligt udtrykte flygtningebegrebet et behov for beskyttelse mod en uretfærdig forfølgelse, men nu er flygtningebegrebet blevet en alvorlig trussel mod Danmark, for nu kalder alle forsørgelsessøgende personer fra den tredje verden sig for flygtninge, så de med myndighedernes godkendelse kan strømme ind i Danmark og bosætte sig og få forsørgelse. Men ægte flygtninge er ikke folk, der kommer i store flokke fra den anden side af jorden, det er folk, der kommer enkeltvis fra et naboland. At kalde lykkejægerne fra den tredje verden for flygtninge er at gøre nar af og misbruge folks humanitære følelser, og det er at sjofle trangen til hjælpsomhed. Flygtningebegrebet er nu blevet så misbrugt af de fremmede fra den tredje verden, at det har mistet enhver legitim mening, og nu dækker begrebet kun over en forbryderisk bestræbelse på at søge forsørgelse på andre folkeslags regning. De fremmede sidder ude omkring i den tredje verden, og så ser og hører de i deres medier, at i Europa får man boliger og penge, bare fordi man er kommet til Europa, langt bedre boliger end i den tredje verden og langt flere penge end i den tredje verden, uden at arbejde, bare fordi man er der. Det synes de fremmede lyder rigtigt godt, for dette med den arbejdsfrie tilværelse med en høj levestandard, det er jo lige dem. De undersøger så forholdene og går til den lokale menneskesmugler, der nævner sin pris og fortæller, at man skam ikke bare kan immigrere til Europa, for det er blevet forbudt for mange år siden. Men han fortæller også, at der i Europa og i Danmark sidder et uhyre antal naive tåber, politikere, eksperter og mediefolk, som behersker fremmedpolitikken og mener, at alle flygtninge skal have lov til at komme ind. Skønt almindelig indvandring og kolonisation er forbudt, så har alle disse naive tåber således åbnet en vældig port for kolonisering ved ubetinget at acceptere såkaldte flygtninge, uanset hvor mange de er. Menneskesmugleren får sine penge og sender de fremmede af sted mod det rige Europa, og når de kommer over grænsen til Danmark, så smider de deres pas og papirer væk, så de danske myndigheder ikke kan holde dem fast på noget. Nu kan det naturligvis ske, at de fremmede bliver pågrebet ved grænseovergangen, men hvad gør det? Tåberne i det danske politi sender dem jo bare af sted til Sandholmløjren, så snart de har sagt asyl, og så sparer de fremmede udgifterne til selv at køre til Nordsjælland. Enten kommer de fremmede altså selv til Sandholmløjren eller de bliver kørt dertil af tjenstvillige politifolk, og da de kan et dansk ord, nemlig asyl, hvilket menne-

skesmugleren har lært dem at sige, så er de jo allerede fra illegale grænseoverløbere blevet til asylansøgere. Og hvordan bliver de fremmede kolonisatorer fra den tredje verden så pludselig til flygtninge? Det er nemt, for de fremmede ansøger altså blot om asyl og fortæller de danske sagsbehandlere i udlændingeadministrationen, at de er forfulgte i hjemlandet, og da de altid anfører et hjemland, hvor der for tiden er uroligheder, og de i øvrigt har smidt deres identitets-papirer væk, så godtager sagsbehandlerne uden videre deres historier, for sagsbehandlerne kan jo ikke umiddelbart bevise, at historierne er opdigtede. At tusindvis af disse historier ligner hinanden til forveksling og er konstruerede af menneskesmuglere for år tilbage, det ved sagsbehandlerne udmærket, men det giver dem ikke anledning til videre undersøgelser, for sagsbehandlerne spiller helt bevidst med i de fremmedes spil. Langt størstedelen af sagsbehandlerne i udlændingeadministrationen er jo kvinder, og det er kvinder, som har en nærmest pervers forkærlighed for de fremmede, ja, nogle ville endda kalde det en seksuel perversitet. Det er kvinder, der ofte selv er gift med fremmede mænd og som har den holdning, at alle fremmede da bare skal komme til Danmark og bosætte sig. At bevare Danmark dansk er ikke i disse kvindelige sagsbehandleres interesse, for de prioriterer bare deres egne personlige og obskure interesser. Derfor har man da også flere gange grebet de kvindelige sagsbehandlere i at stjæle pas i udlændingeadministrationen på forlangende af deres udenlandske elskere, og flere af dem er allerede blevet idømt fængselsstraffe. Det er altså ingen sag for de fremmede at forvandle sig fra illegale immigranter til såkaldte flygtninge, for de danske myndigheder medvirker gerne til denne forvandling. Og er de fremmede først blevet godkendt som flygtninge, så står alle døre dem åbne. De skal integreres i det danske samfund, hedder det sig, og det betyder i praksis, at de sendes ud til en eller anden kommune, der så skal skaffe dem alt, hvad de behøver og ønsker. Kommunen skal skaffe dem en bolig, betale boligindskuddet, betale for møbler til boligen, betale huslejen og i det hele taget betale for flygtningenes almindelige forsørgelse. Desuden skal kommunen sørge for skoler og kurser, lægehjælp og transport for flygtningene, og det eneste der kræves som modydelse er deltagelse i danskkurser, og gider flygtningene alligevel ikke at deltage, ja, så sker der ikke noget ved det. Kommunerne skal desuden etablere såkaldte tilbud til flygtninge af social art, så de dog har noget at fordrive tiden med. Og nu sidder de fremmede så i Danmark; på danskernes regning er de blevet etableret, og på danskernes regning henter de flere familiemedlemmer til Danmark,

så også de kan bosætte sig i landet og kræve forsørgelse. Først får man alle familiemedlemmerne op til Danmark, og så vil man gerne have venner og bekendte fra landsbyen derhjemme op til Danmark, og det ordnes ved et ægteskab mellem en datter og en søn af en bekendt i landsbyen. Nu kan også sønnen få familiesammenføring, og denne familiesammenføring giver igen flere muligheder for nyt ægteskaber og dermed nye familiesammenføringer osv. osv., og sådan fortsætter det i det uendelige. Nu er de oprindelige illegale grænseoverløbere blevet til kolonisatorer, der har sat sig fast i Danmark og stadig bliver flere. Og aldrig før i verdenshistorien er kolonisatorer blevet behandlet så storslået, for i stedet for at drive de fremmede ud af landet igen, hvad ethvert fornuftigt styre ville have gjort, så stiller man alle det danske samfunds ressourcer til de såkaldte flygtninge rådighed, forkæler dem og accepterer at de bliver i landet, skønt de intet krav har på dette. Og alt dette blot fordi man kalder disse kolonisatorer for flygtninge, en fuldstændig ufortjent betegnelse, der overhovedet ikke har nogen relation til de uhyre mange fremmede, der dækker sig under betegnelsen, når de kommer strømmende til Danmark.

De fremmedes latterlige overmod

De fremmede føler sig nu så sikre i Danmark, at de begynder at føre sig frem som landets herrer. Medierne skriver: »I London har salafister under ledelse af den kendte ekstremist Anjem Choudary i sommer erklæret flere områder for sharia-zoner. Nu gør den danske salafistgruppe 'Kaldet til Islam' det samme. Gruppen bebuder, at den vil patruljere døgnet rundt i første omgang i Tingbjerg-bydelen i København, siden flere steder på Nørrebro og endelig i resten af Danmark. I sharia-zonerne skal der tages fat i folk, der drikker, spiller, går på diskotek og andet, som ifølge salafisterne strider mod islam.« Nu bliver det jo meget interessant, hvordan denne såkaldte patruljering kommer til at forløbe. Har de fremmede virkelig allerede fået så stor magt, at de kan bestemme, hvordan folk skal opføre sig. Nej, så langt ud er vi nok ikke kommet endnu, og de nævnte salafister får nok deres sag for, når de formaner folk i nattelivet. De får formodentligt bare prygl og bliver hevet i skægget. Men bortset fra at det sandsynligvis kommer til at gå mest ud over salafisterne selv, når de vil styre folk, så må vi som danskere se på dette som et advarende signal. De fremmede er ved at sætte sig fast i vort land, og nu vil de også i deres latterlige overmod bestemme her i landet. Det er sandelig på høje tid, at danskerne samler sig til aktiv modstand mod de fremmede.

Hykleriet i dagspressen

Hykleriet i den danske dagspresse er grotesk. Man skriver imod censuren i Mellemøsten, i Hviderusland, ja, i hele verden, men i Danmark bryder dagspressen aktivt til at opretholde censuren. Den 20. oktober kunne man således under rubrikken Nationen i Ekstra Bladet se sagen "en Tyrk er en tyrk til han dør.", men når man så slog op for se debatten om dette interessante udsagn, så mødtes man af teksten "Sagen lever ikke op til reglerne. Denne sag kan i øjeblikket ikke vises, da vores moderatorer har bedømt, at den bryder Nationens regelsæt. Når den atter lever op til reglerne, vil den blive synlig igen." Det blad, der tør, hvor andre tier, har altså indført censur og har regler i bladets debatforum, der forbyder enhver diskussion om de fremmedes status. Dette er den såkaldte frihed i Danmark, danskerne er underlagt en modbydelig censur, og denne censur udøves også af de journalister, der lader som om, at de er selve frihedens repræsentanter, når talen er om undertrykkende regimer overalt i verden. Men i realiteten er de danske journalister altså også redskaber for undertrykkelsen af den frie meningsdannelse i deres eget fædreland.

Og det er naturligvis altid sandheden, der rammes af censuren. Udsagnet "en tyrk er en tyrk til han dør" er jo så sandt, som det er sagt. For uanset hvor mange papirer og pas de forrykte danske myndigheder udleverer til en tyrk, så er han stadig bare en tyrk, simpelthen fordi han jo er født som en tyrk. Ingen kan skifte nationalitet, man lever og dør i den nationalitet, som man er født ind i, og intet kan ændre på dette faktum. Derimod kan man naturligvis skifte statsborgerskab, for statsborgerskab er ikke andet end papir, og papir er tålmodigt. Det kan man skrive hvad som helst på, og folk skifter da også statsborgerskab, som de skifter skjorte. Men det har ingen betydning for sagen. En tyrk er en tyrk til han dør, det er et sandt udsagn, og denne erkendelse kan ikke benægtes, skønt journalister, politikere, domstole og såkaldte eksperter lyver for offentligheden og forsøger at erstatte sandheden med den politiske korrekthed.

Men dette her med censur er jo også en vanskelig ting. Begynder man på det, så får man travlt, og noget slipper alligevel igennem filteret af politisk korrekthed. I Ekstra Bladets debatforum Nationen for den 20. oktober står der f.eks. også: »En MEGET stor del af den muslimske befolkningsgruppe i landet respekterer ikke landets regler og lever som gale hunde.« Ja, her erfarer Ekstra Bladet, hvor anstrengende censur er, for uanset hvor meget man er på færde, så vil der altid slippe noget igennem, som man ikke bryder sig om.

Det var den samme erfaring som KGB havde i det gamle Sovjetunionen. Man kan etablere en censur, men sandheden kommer altid frem.

Lars von Trier og censuren

Hvordan censuren gradvist spreder sig ud over hele Europa, det får man et udmærket indtryk af gennem følgende dagbladsnotits: »Nordsjællands Politi har efter fransk anmodning afhørt Lars von Trier. Men filminstruktøren er ikke sigtet. Den danske filminstruktør Lars von Trier blev onsdag afhørt af Nordsjællands Politi efter sine nazi-udtalelser under filmfestivalen i Cannes. - For cirka 14 dage siden fik vi via den franske anklagemyndighed en henvendelse fra det franske politi om at foretage en afhøring af Lars von Trier, fortæller politiinspektør Karl Erik Agerbo.« Det må anses for uhyre lavt af det danske politi, at politifolkene optræder som lakajer for det forrykte franske politiske politi, der har denne absolut latterlige sag i hænde. Og selvfølgelig er der ingen dansk sigtelse, for hvad skulle Lars von Trier dog være blevet sigtet for efter den danske lovgivning? Lars von Trier kommer med et par sarkastiske bemærkninger om Adolf Hitler, og de humorforladte franskmænd i det politiske politi beskylder straks efter på baggrund af anmeldelser fra gadepøblen i Nice og Omegn Lars von Trier for at forherlige "krigsforbrydelser", skønt Lars von Trier overhovedet ikke har omtalt nogen krigsforbrydelser. Men det er ligegyldigt for det franske politiske politi, det sigter ham efter en paragraf, der kan give 5 års fængsel. Hvordan man uden at omtale krigsforbrydelser kan forherlige dem, det er fuldstændigt uforståeligt, men hvad vi kan forstå, det er, at en flok usle angivere i Frankrig forfølger Lars von Trier. Man begynder at forstå den NPD-mand i Tyskland, der sagde, at opgøret med fremmedpolitikken må indledes med et opgør med alle de personer, der i disse år forsøger at indføre censur i Europa, og at de selvbestaltede formyndere hører til i fangelejer og fængsler. I øvrigt må franskmændene jo være de rene idioter, når de formulerer en lov, der gør det ulovligt at forherlige krigsforbrydelser, for det betyder også, at Frankrigs såkaldte ære besmittes samtidigt. Frankrig har aldrig vundet en krig uden at begå krigsforbrydelser, og det har andre lande heller ikke, for det kan simpelthen ikke lade sig gøre. Lad os bare tage et eksempel: Frankrig gør sig til af befrielsen i 1944, men realiteten var, at de såkaldte frie franske og den franske modstandsbevægelse under selve denne befrielse slog 100.000 franskmænd, tyskere og polakker ihjel, og det var ikke under kampene men efter kampene. Dette er de allieredes egne tal, og var det en krigsforbrydelse? Ja, det var det vel, og nu skulle man jo tro, at det ifølge den af-

sindige lov mod forherligelse af krigsforbrydelser ville være forbudt at forherlige befrielsen i 1944, men det er det mærkeligt nok ikke, den fejres hvert år af det officielle Frankrig. Det er altså det sædvanlige, andres krigsforbrydelser må ikke forherliges, franskmændenes meget gerne! I denne sag er Franskmændene nogle bundrødne hyklere, og det burde derfor anses for en forbrydelse at hjælpe dem med at forfølge Lars von Trier.

Regeringsgrundlaget

Efterhånden som dagene går, så når stadig flere at læse det af regeringen udsendte såkaldte regeringsgrundlag, og forbløffelsen breder sig unægteligt. Kan det virkelig være sandt, når der f.eks. i grundlaget står følgende: »at kulturpolitikken (...) og tilskynder til økonomisk vækst.« Ja, det er sandt, det står der faktisk, men det er da også uhyggeligt frækt. Dette er en direkte stalinistisk formulering, for det var jo præcist, hvad Stalin mente og sagde. Regeringsgrundlaget fastslår således, at den nye regering er kulturmarxistisk af karakter. I betragtning af regeringens sammensætning, så er dette måske ikke helt overraskende, men det er dog alligevel værd at notere sig, at vort land er kommet så langt ud, at gammelkommunisterne har overtaget kulturpolitikken. Og hvordan skal dette overhovedet forstås? Kulturpolitikken skal tilskynde til økonomisk vækst? Kulturen har altså pludseligt et mål, den skal være målrettet som uddannelserne og alt andet, kulturen skal være en målrettet kommunikation. En sådan kommunikation kaldes almindeligvis propaganda. Kulturen skal være propaganda. Og hvad skal kulturen så propagandere for? Jo, kulturen skal propagandere for økonomisk vækst. Og lige som i det gamle Sovjetunionen skal teaterstykkerne vel så hylde elitearbejderen, der har overopfyldt sin arbejdsplan, idet han har produceret 270 procent i forhold til det forventede. Eller får vi et dansk teaterstykke at se, hvor gamle Hr. Hansen fremstilles som et eksempel til efterfølgelse, fordi han stadig i en alder af 72 år trofast står ved sit samlebånd uden at lægge det dynamiske fabrikssamfund til byrde. Dagbladet Information skriver om samme sag: »Regeringsgrundlagets formulering om, at kunsten skal tilskynde til økonomisk vækst, bør man ikke tage alt for alvorligt, siger den nye radikale kulturminister Uffe Elbæk. Det vigtigste er at få gjort op med 10 års borgerlig kulturpolitik.« Jamen, hvis man ikke skal tage de vanvittige ord alvorligt, hvorfor er det så indskrevet i regeringsgrundlaget? Man skal måske slet ikke tage noget i regeringsgrundlaget alvorligt? Hvorfor har regeringen så udarbejdet det? Er det hele bare en stiløvelse? Forvirringen i anledning af den nye regering bliver hele tiden større og større.

Regeringspartierne og de kriminelle

De nye regeringspartier har ikke noget imod de kriminelle fremmede. Det er jo lidt mærkeligt, da de samme regeringspartier angiveligt ikke bryder sig om de danske kriminelle. Men måske bryder regeringspartierne sig bare ikke om danskere, noget kunne tyde på det. I dagspressen kunne man i oktober finde den følgende notits: »En alliance bestående af Radikale Venstre, SF og Enhedslisten vil nu have sundhedsminister Astrid Krag (SF) til at undersøge muligheden for at give lægehjælp til illegale indvandrere. Forslaget kommer i kølvandet på, at en lægeklinik for illegale indvandrere åbnede i København i august. Klinikken blev oprettet af Dansk Røde Kors, Lægeforeningen og Dansk Flygtningehjælp. I Sverige har illegale indvandrere allerede fået rettigheder på lige fod med svenske statsborgere.« Man kan jo efter dette spørge om, hvilken mening er der egentlig i at opretholde en juridisk skelnen mellem legale og illegale fremmede, hvis begge parter skal have de samme rettigheder? Så er det jo helt formålsløst. Det lover sandelig ikke godt for den fremtidige fremmedpolitik, at man nu ikke fra regeringspartiernes side finder det interessant, om de fremmede opholder sig i vort land lovligt eller ulovligt. Det svarer nærmest til at finde det helt uinteressant, om folk har trukket penge ud af banken eller har begået et bankrøveri. At man i Sverige allerede har været så vanvittige at give alle illegale fremmede de samme rettigheder som svenskere, det burde vel ikke komme Danmark til skade. Man skal lære af andres fejltagelser og ikke bare bevidstløst gentage dem.

Jobsvindel i regeringen

Den nye regerings ministre optræder som svindlere, også når det drejer sig om ansættelsen af rådgivere. Det siger sig selv, at heller ikke ministre lovligt kan se bort fra alle normale regler på arbejdsmarkedet i forbindelse med ansættelser af rådgivere, men i deres uhæmmede magtfuldkommenhed ignorerer ministrene arbejdsmarkedsreglerne. Medierne skriver således den 14. oktober: »Kandidater til stilling som spindoktor holdes for nar, mener ekspert. Stillingerne er allerede besat. Regeringen har hyret langt de fleste særlige rådgivere eller spindoktorer inden den tidsfrist, der står i jobannoncerne. Det får hårde ord med på vejen fra Tim Knudsen, ekspert i offentlig forvaltning. Han kalder det 'hyklerisk' og 'helt åndssvagt'. 25-årige Martin Justesen fra LO bekræfter, at han nu er særlig rådgiver for den 26-årige skatteminister Thor Möger Pedersen (SF). Det harmonerer bare ikke med jobannoncen, der er indrykket på job-i-staten.dk så sent som den 12. oktober. I den står der, at fristen for at lægge billet ind på jobbet er den 26. oktober klokken 12.00.« Nej, hvorfor dog også vente på den frist, der er annonceret, når man nu har besat stillingen på forhånd og bare vil holde de mange andre ansøgere for nar! Man må virkelig undre sig over den arbejdsmarkedspolitik, der bliver ført af de røde ministre, for denne politik er jo direkte imod den arbejdsmarkedspolitik, som de røde ministre officielt står for og har agiteret for i årevis. De røde ministre er en flok hykleriske svindlere, det kan ikke benægtes.

Internetmagasinet Patriot udkommer hver måned.

Patrioten. Boks 1848. 2300 København S
www.patrioten.org / mail@patrioten.org
Redaktør: Kaj Vilhelmsen

Bidrag til Patriot kan sendes til girokonto: 1-699-7668.